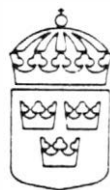

Motion till riksdagen

1989/90:K433

av Rune Evensson (s)

Eftersänd lokal-TV

Mot.
1989/90
K433–435

Ju mer avstånden på jorden krymper och informationen utvecklas, desto mer tenderar internationella och nationella frågor att fokuseras på bekostnad av t.ex. lokala spörsmål.

Gullan och Jan-Erik Gidlund har på storstadsutredningens uppdrag analyserat valdeltagandet och konstaterar att 20% av göteborgarna avstod från att rösta i de kommunala valen. Politik är i dag synonymt med världs- och rikspolitik. Detta är en mycket olycklig utveckling och på sikt ett hot mot demokratin eftersom det lokala perspektivet är basen för all form av engagemang.

Demokrati bygger på information. Inga riktiga beslut kan fattas och inget engagemang kan skapas utan information.

Kabellagen, som lokal-TV regleras av, trädde i kraft 1986. Utgångspunkten var att möjligheter till lokala TV-sändningar skulle skapas, men inga anvisningar eller direktiv gavs för hur sändningarna skulle finansieras. Sålunda har flertalet av de lokala sändarorganisationerna problem med att uppfylla intentionerna bakom kabellagen: – att främja närdemokratin på den ort den lokala sändarorganisationen verkar.

Bland intressenterna bakom lokal-TV finner man oftast folkrörelser och allmännyttiga bostadsbolag. Informationsflödet finner hela tiden nya vägar. Stencilapparater tillhör gårdagen och TV-mediet morgondagen. Lokal-TV lever fjärran från de ekonomiskt mäktiga intressen som opererar internationellt och nationellt. Därför bör vi bereda en reell ekonomisk möjlighet att bekosta de program för de organisationer som har budskap, och inte en ekonomisk vinst, som ledstjärna.

Även vid en internationell utblick kan man konstatera att lokal-TV:n inte genomsyras av kommersiella intressen utan av organisationer eller motsvarigheten till kommuner som vill ge sitt budskap genomslagskraft. I USA dominerar kommunala, folkbildande och religiösa intressen. I Danmark är arbetarrörelsen starkt engagerad.

Intresset hos publiken för lokal-TV i Sverige är inte att ta miste på. Detta har bl.a. Göteborgs lokal-TV-kanal, i TV-rutan och i folkmun kallad Kållelevisionen, erfarit. Enligt Kållelevisionens egna undersökningar har 1/5 av Göteborgs befolkning följt vissa program, vecka efter vecka.

I dag bekostar respektive avsändare sina produktioner och sändningar. Så-

lunda har t.ex. Göteborgs distrikts idrottsförbund (GDIF) bekostat allmänpolitiska debattprogram och Göteborgs stads bostadsaktiebolag, Bostadsbolaget, bekostat kulturprogram. På sikt är detta naturligtvis omöjligt och olyckligt.

För de tittare som har tillgång till kabel-TV torde det vara svårt att förstå varför de utländska kanalerna får lov att sända hur mycket reklam som helst, medan lokal-TV inte ens får lov att sända sponsrade program. Tvärtom tvingas varje hushåll med kabel-TV att betala 20 kronor per år till kabelnämnden. Lokal-TV torde därmed vara det enda TV-företag, som uppmuntras att sända lokala program genom att få betala avgifter och förnekas intäkter.

Rimligt vore att en större del än idag av avgifterna till kabelnämnden, även om dessa kan behöva höjas, fick gå direkt till lokal-TV-föreningarna.

I dag har 130 000 hushåll i Göteborg kabel-TV. De som saknar kabel-TV är främst fristående villor och mindre, privata hyresvärdar. Kabel-TV kommer inte heller att installeras i dessa områden inom en överskådlig framtid. Det innebär att en stor del av invånarna inte kan ta del av dessa sändningar. Om sändningarna sker via etern skulle däremot samtliga hushåll kunna nås.

Med utgångspunkt från allas rätt till information är det djupt orättvist att inte även dessa grupper har tillgång till Kållelevisionen.

I Kållelevisionens text-TV medverkar bl.a. Göteborgs kommun och kommunala verk med information och Länsarbetsnämnden abonnerar på 240 sidor text där arbetssökande bl.a. kan finna platsannonser.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om etersänd lokal-TV,

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att en större del än i dag av kabelavgiften bör användas till lokal TV-verksamhet.¹]

Stockholm den 24 januari 1990

Rune Evensson (s)

¹ 1989/90:Kr371